

עֲזָרֵי מַעַם הַשָּׁמַיִם עוֹשֵׂה שְׁמַיִם וָאָרֶץ

סֵפֶר הַזֵּהָר

שִׁחְבֵּר הַתֵּנָא הָאֱלֹקִי רַבָּן שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאִי זִיע"א

וּבּוֹ: "סֵפֶר הַזֵּהָר", "זֵהָר חֻדְשׁ", "תְּקוּנַי הַזֵּהָר"

מְנַקֵּד

פְּרִשְׁת וַיְגַשׁ

מִבְּאֵר בְּלִשׁוֹן הַקִּדְשׁ עִם פְּרוּשׁ מִל וְנִחְמָד לְמַעַן יְרוּץ הַלּוֹמֵד בּוֹ

מחולק ל- תתק"ס (960) קונטרסים
ל"ב כרכים של לי חלקים

כרך ז' - חלק א'

קונטרס 181

מופץ ללא מטרת רווח כלל - לקירוב הגאולה ברחמים

בְּסִפְרָא דְא יִפְקוּן בֵּית מִן גְּלִיתָא בְּרַחֲמֵי

יחד שבטי ישראל לסיים כל ספר הזוהר בדקות ספורות
"קודשא בריך הוא אורייתא וישראל חד הוא"

יֹצֵא לְאוֹר עַל יְדֵי "מִפְעַל הַזֵּהָר הַעוֹלָמִי"

אֲדָר א' תשע"א לפ"ק - בעייה"ק בית שְׁמוֹשׁ תּוֹכֵב"א

וּתְלִיסָר אֲוֲרַחִין דְּאֲוֲרִייתָא, דְּפְלִיג בְּזַעִיר אַפִּין. דְּכְתִיב
בֵּיה (תהלים כח) כָּל אֲרָחוֹת יְיָ חֶסֶד וְאֶמֶת וְגו'.

מִצְחָא דְּגֻלְגַּלְתָּא רַעּוּא דְרַעּוּין, רַעּוּתָא דְזַעִיר אַנְפִּין
לְקַבְּלֵי הַהוּא רַעּוּתָא (נ"א מִצְחָא דְגֻלְגַּלְתָּא, רַצוֹן
אֲקָרִי. דְהָא רַעּוּא דְרַעּוּין אַתְגְּלִי בַהֲהוּא מִצְחָא לְקַבֵּל דָּא לְתַתָּא. כְּתִיב)
דְּכְתִיב (שמות כח) וְהָיָה עַל מִצְחוֹ תָמִיד לְרַצוֹן וְגו',
וְהַהוּא מִצְחָא דְאֲקָרִי רַצוֹן, הוּא גְלוּיָא דְכָל רִישָׁא
וְגֻלְגַּלְתָּא, דְּמַתְכַּסְיָא בְּאַרְבַּע מְאָה וְעֶשְׂרִין (נ"א וְעֶשֶׂר)
עַלְמִין.

וְכַד אַתְגְּלִיא, אַתְקַבְּלָא צְלוֹתְהוֹן דְּיִשְׂרָאֵל. אִימְתִי
אַתְגְּלִיא. שְׁתִּיק רַבִּי שְׁמַעוֹן. שְׂאֵל תְּנַיִנוֹת

ספר נפלאות הזוהר

וְלִכְּנָן הֵיךְ צְרִיף הַמְּלֶךְ שְׁגֻזְרוֹתָיו קְשׁוֹת, שְׁהוֹלֵךְ וּמַתְגַּבֵּר מִסְפִּירָה לְסְפִירָה עַד
שְׁמַגִּיעַ לְאִימָא וְשֵׁם נִשְׁבֵּר כְּחוֹ, כִּי אֲדַרְבָּה מִתְעוֹרְרַת הַתְּשׁוּבָה לְיִשְׂרָאֵל. וְהוּא סוּד
"לִפְנֵי שֶׁבֶר גְּאוּן" (משלי טו, יח), וְעַל כֵּן גַּם בְּרִיחַת מִשָּׁה וְרִשְׁבִּי הָיוּ עַל יְדֵי הַגְּזֻרָה,
וְכִיּוֹן שֶׁבְּבְרִיחָה זֹאת נַעֲשֶׂה סֵפֶר הַזֹּהַר, הִנֵּה כָּבֵר עֲנִיָּן הַתְּכָה קִיָּם וְעוֹמֵד לְכָל מִי
שִׁיזְדַּמֵּן אֵלָיו, דְּהִינּוּ: הַנְּדָבֵק בְּסֵפֶר הַזֹּהַר כָּבֵר מְגִיעַ לְ"אִימָא" וְיֵצֵא מִן הַסְטְרָא אַחְרָא,
וְאִין צְרִיף לֹא חֲבָלִי מְשִׁיחַ, כַּמְזַכֵּר בְּרַעְיָא מְהִימְנָא פְּרִשְׁתָּ נִשְׂא, בְּעַנְיָן שְׁהַבְּאֵתִי לְמַעְלָה
בְּתַחֲלָה.

וְהִנֵּה, עִם כָּל זֶה, לֹא נִתְגַּלָּה הַזֹּהַר אֶלָּא בְּזִמְנֵי הַרְבֵּה אַחְרֵי הַעֲשׂוֹתוֹ, כִּי הָלֵא
הַפְּעֵלָה הַזֹּאת אֵינָה צְרִיכָה לְהַמְצֵא אֶלָּא בְּזִמְנָה, פְּרוּשׁ: שְׁיִכְרְחוּ יִשְׂרָאֵל בְּסוּד הַזֹּהַר

הַקְדָּמָה לְזוּהַר תַּתְק"ס חֲלָקִים - מִבְּצַע "יַחַד כָּל יִשְׂרָאֵל"

יִשְׂרָאֵל הַקְדוּשִׁים וְהַטְהוּרִים ה'מָה בְּלוּלִים כָּל שָׁשִׁים רְבּוּא נְשָׁמוֹת בְּתוֹךְ סֵפֶר הַזוּהַר, בְּדַבְּרָתָב רַבִּינוּ הַקְדוֹשׁ הַרְמַח"ל זִי"ע בְּאַגְרוֹתָיו. וְלִכֵּן כָּל אֶחָד יִטְמִין עַצְמוֹ בְּסֵפֶר הַזוּהַר הַק' בְּמִיחָד בְּדוֹרְנוּ דְרָא בְּתַרְאָה וְדוֹר אַחֲרוֹן. וְיִזְהַר (זֶהַר חֲלָק ג') דָּף קנ"ג: בְּרַעֲיָא מְהִימְנָא כְּתַב דְּהוּא "תִּיבַת נַח" שְׁמַצִּיל מִפְּנֵי הַמְּבּוּל הַנּוֹרָא. וְלִזְהַר תַּתְקן הַרְמַח"ל זִי"ע דִּיקְבְּצוּ אֶת כָּל יִשְׂרָאֵל לְלַמּוֹד זוּהַר"ק וּבְזֶה יִתְבַּטְּלוּ כָּל הַגְּזֵרוֹת - וְיִצְמַחוּ הַיְשׁוּעוֹת בְּצִמְיַחַת קַרְן דְּדוֹד בְּמַהֲרָה. (וְעַיֵן בְּסֵפֶר זְכוּתָא דְרַשְׁבִּי).

כְּתַב בְּשֵׁדֵי חֲמוֹד (מַעֲרַכַת מ' סוּף בְּלָל קצ"ח) וז"ל: מִצְוָה שְׁעוֹשִׂים אוֹתָהּ הַרְבֵּה בְּנֵי אָדָם בְּשִׁתְפוּת, כָּל אֶחָד נוֹטֵל שְׂכָר כְּאִילוּ עֲשָׂאָה כּוֹלָה לְבָדוּ, וּמִטַּעַם זֶה נוֹהֲגִים כָּל בֵּית יִשְׂרָאֵל לַעֲשׂוֹת חִבּוּרַת ש"ס וּמְחַלְקִים הַש"ס בֵּין כְּמָה בְּנֵי אָדָם, שְׁכָל אֶחָד לּוֹקַח מִסְכַּת אַחַת, וְעוֹשִׂים סִיּוּם פְּעַם אַחַת בְּשָׁנָה, וְכֵן חִבּוּרוֹת שְׁחַלְקוּ בִּינֵיהֶם לְלַמּוֹד סֵדֶר מִשְׁנִיּוֹת, וְשׁוֹרַת הַדִּין נוֹתֵנַת שִׁטּוֹל כָּל אֶחָד וְאֶחָד שְׂכָר כְּאִילוּ לַמּוֹד הַש"ס כּוֹלוּ, עפ"ל. - שְׁמַחַת סִיּוּם סֵפֶר הַזֶּה: הַרְבֵּי רַבִּי בְּרוּךְ נֶכַד הַבַּעַל שֵׁם טוֹב זִיע"א, נִהַג בְּכָל שָׁנָה וְשָׁנָה בַּיּוֹם ל"ג בְּעַמּוֹר לַעֲשׂוֹת סִיּוּם סִפְרֵי הַזֶּהַר הַקְדוֹשׁ, וְאַחַר הַסִּיּוּם לְקַח הַסֵּפֶר הַזֶּהַר בְּיַדִּי קְדוֹשׁ וְרַקֵּד כְּמָה שְׁעוֹת, וְאַחֲרֵי רְקוּדִין דְּקִדְשָׁה מִשְׁמַחַת הַיּוֹם וּמִשְׁמַחַת הַתּוֹרָה נֶשֶׁק בְּפִי קְדוֹשׁ אֶת סֵפֶר הַזֶּהַר וְאָמַר בְּזֶה הַלְשׁוֹן, "אֵיךְ קָעַן דִּיךְ, אֲוֹן דּוּ קַעֲנִסְט מִיךְ" וּפִירוּשׁ: אֲנִי מִפְּרִי אוֹתָךְ, וְאַתָּה מִפְּרִי אוֹתִי. (טַעְמֵי הַמְּנַהֲגִים).

קְרִיאַת גְּדוּלֵי יְרוּשָׁלַיִם בְּשַׁנַּת תַּרפ"א: מַעֲלַת לַמּוֹד הַזֶּהַר הַקְדוֹשׁ אֲשֶׁר הוּא מְבַטֵּל כָּל מִינֵי פְרַעְנִיּוֹת וְגִזְרוֹת קְשׁוֹת וְרַעוֹת וּמוֹתָנָא וְחִרְבָּא וּבְזֶה מַעֲלָמָא... לְשַׁקֵּד עַל לַמּוֹד הַזֶּהַר לְגַמֵּר בְּאַרְץ וּבְחוּצָהּ לְאַרְץ אֶלֶף סִיּוּמִים... וּבְרִוּר כִּי גַם אֲנִשֵׁי חוּץ לְאַרְץ יַעֲלֶה הַלַּמּוֹד שְׁלָהֶם עִם אֲנִשֵׁי עִיר הַקְדוֹשׁ בְּמִסְלַת בֵּית קְדוֹשׁ הַקְדוֹשִׁים בְּסוּד כָּל יִשְׂרָאֵל עַרְבִים זֶה בְּזֶה, וְנִכְנַס לְשָׁנָה חֲדָשָׁה שְׁנַת גְּאֻלָּה וְיִשׁוּעָה בְּרַחֲמִים עַל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְעַל כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ... סִיּוּם זֶהַר לְעַלּוּי מִזֵּל עִם יִשְׂרָאֵל וּלְבַטֵּל כָּל הַצָּרִים אוֹתָם עֲלִיּוֹנִים וְתַחַתּוֹנִים, וְיִפֵּר עֲצַת אוּיְבֵינוּ וְיִקְלַקֵּל מַחֲשָׁבוֹתָם וְלֹא תַעֲשִׂינָה יְדֵיהֶם תּוֹשִׁיָה, וְיִשְׂרָאֵל יִשְׁכֵּן לְבִטָּח וְנִרְאָה בְּנַחֲמַת צִיּוֹן, וּבְמַהֲרָה יִתְקַיֵּים "וְיִקְרָאתֶם דְּרוֹר בְּאַרְץ אֲבִיךָ".

הַלּוּמְדִים בְּחִבּוּרָה - כָּל אֶחָד כְּמָה דְקוֹת וּמִשְׁתַּתְּפִים וּמִתְאַחֲדִים בְּרִצּוֹנָם, עוֹלָה לָהֶם לְכוֹלֵם שְׁלַמְדוּ כָּל הַזוּהַר"ק, וְכַף נוֹכַל בְּשִׁבְעַת דְקוֹת לַעֲשׂוֹת סִיּוּמֵי זוּהַר לְאַלְפִים, וְיִתְקַיֵּים בְּנוּ דְבְרֵי הַנְּבִיאִי יִשְׁעִיָה (פֶּרֶק ס' כ"ב) "הַקְטִין יְהִיָה לְאַלְף" שְׁאֵפִילוּ בְּדוֹרְנוּ הַנְּמוּךְ - יוֹכַל לְהַחֲשֵׁב לְשֵׁר הָאֶלֶף, שְׁסִים כָּל הַזוּהַר"ק, וּבְפִלְאָ יוֹעֵץ (עַרְף רַבִּים) כְּתַב: וְכְמָה מַעֲלוֹת טוֹבוֹת לְתוֹרָה דְרַבִּים וְתַפְלָה דְרַבִּים וְכָל מִצְוָה הַנְּעִשִׂית בְּרַבִּים, הִנֵּה כִּי בֵן רַאוּי לְכָל אָדָם לְהַתְחַבֵּר עִם יְרֵאֵי ה' וְחוֹשְׁבֵי שְׁמוֹ וְלִקְיִים מֵאֲמַר דְּדוֹד הַמְּלָךְ ע"ה (תְּהִלִּים קי"ט ס"ג) "חֲבֵר אֲנִי לְכָל אֲשֶׁר יִרְאוּךְ". עפ"ל.

עַל סִיּוּם "כָּל סֵפֶר הַזֶּהַר" בְּגִירְסָא מְצִינוּ מְנַהֵג יִשְׂרָאֵל לַעֲשׂוֹת אֲזוּ סַעֲדַת מִצְוָה וּלְפִטוֹר בְּכוּרִים מִתַּעֲנִית בְּעַרְב פֶּסַח. (סֵפֶר דְרָף אר"ץ מְנַהֲגֵי יְהוּדֵי אֲרַם צוּבָה חֲלָק א' עַמּוּד כ"ז). (וְעַיֵן בְּשׁוֹ"ת פְּרַחֵי כְּהוּנָה חֲלָק אר"ח ס' י"ג)... וּמִמִּילָא כָּל שְׁכָן בְּלַמּוֹד הַזוּהַר

עלינו לשמוח בסיום למודו, שזכות לימוד הזוהר הוא הדבר היחיד להוציאנו מעבדות לחרות כנזכר בזוהר הקדוש, ועוד שהזוהר מלא על גדותיו ממשניות, ובכלל מסכתות נחשב, וזה הוא בכלל סעודת מצוה, עת"ד.

ובספר תולדות קול יהודה (אות ל"ג) איתא עובדא: דפעם אחת ביומי דאב קודם הצום עשה סעודת סיום ואכלו בשר, ושאלו אותו על מה עשה סיום, והשיב כי סים את הספר הקדוש עשרה מאמרות להרמ"ע מפאנו ז"ל, וכן במנהגיו (שם אות קכ"ט), פעם אחת במוצאי תשעה באב אכל בשר, ואמר שיש לו סיום על ספר פרי עץ חיים (להאר"י הקדוש), ע"כ. ובספר סוד ה' מבאר: ועל פי דברי הפסא מלך והבן איש חי ועודו – מעלת הלמוד בזוה"ק, שהלמוד ממש נתהפך לאיש חדש וטהור, ומתמלא שמחה בכל רגע בלומדו, ובוודאי בסיים כל חלק, כמו ספר התיקונים, זהר על התורה, וזוהר חדש, עלינו לשמוח ולעשות סעודה גדולה על כל חלקי הזוהר ובוודאי על האדרא הקדושה שבלמוד האדרא הקדושה זוכה שהרשב"י בכבודו ובעצמו בא מעטר כמלך ויושב ומקשיב בקולו בשלומד האדרא.

כתב המקבל הקדוש רבי אברהם אזולאי זי"ע א זקנו של החיד"א בשם המקבל הרב אברהם גלאנטי זי"ע, בספרו "אור החמה" על ה"אדרא דמשפנא" (שבפרשת משפטים דף קכ"ג ע"ב), וזה לשון קדשו: אפילו עוד היום אחר שנפטר רשב"י מבינינו, כל זמן שאנו עוסקים בדברי האדרא, "אתער" בא רבי שמעון מעטר כמלך בעטרותיו בראש, ויושב בגוון, עכ"ל. האם יש שמחה גדולה מזו, על פן ראוי לעשות סעודת מצוה. ובוודאי כאשר יבקש ויתפלל בזכות הרשב"י תתקבל תפלתו ותעשה בקשתו, ומבאר בכתבי האר"י (שער הפסוקים, שיר השירים): "היושבת בגנים חברים מקשיבים לקולך השמיעני": ראשי תבות ח' בירים מ' קשיבים ל' קולך ה' שמיעני, הוא חמלה, כמו שדרשו בזוהר בפרשת שמות (דף י"ב ע"ב), על פסוק והנה נער בוכה ותחמל עליו וגו', והבן זה, עכ"ל. ובזוהר שם בארו שהשכינה חומלת כאשר חוזרים בתשובה, שקודם קטרגה מדת הדין על בטול תורה, וכאשר חוזרים בתשובה ומתקנים, מיד חומלת השכינה הקדושה, ונשמעת התפילה ועל דרך דברי האר"י כאשר משתף עצמו עם הציבור בלמודו, אז מעורר את השכינה הקדושה לחמל עליו ולשמע תפלתו ולעשות בקשתו לטובה. ובאור החיים הקדוש כתב דגואל הראשון הוא גואל האחרון כמו שאמרו בזוה"ק מ'ה ש'היה היא – ראשי תבות משה – שיהיה, שהוא הגואל האחרון. (אפשר לרמוז דהרשב"י נשמת משה ובזכותו נגאל), ואין משה רבינו ע"ה מוסר התורה רוצה לגאול עם של בטלנים, עת"ד האור החיים הקדוש זי"ע א. ובזוה"ק קראו למי שלא לומד סודות התורה ולכלל הפחות למוד בקריאה זוה"ק, עם הארץ, ובגללו מתעבב הגאולה רח"ל. על פן פלנו צריכים להתחזק ולהתאחד בלמוד הקדוש הזה. וברוך ה' שזכינו בדרךנו להתחבר כלל ישראל עם "מפעל הזוהר העולמי" העובד ללא לאות ללא מטרות רוח, ולוקח על שכמו משא ועול החובות למען הקים השכינה הקדושה ולשמח לאבינו שבשמים – על פן אחי! כל אחד יכלל בלמוד הנשגב הזה למען פדות השכינה הקדושה ולמען פדות נפשנו ופדות עמו ישראל בקרוב בימינו ברחמים, אכ"ר.

תפלה קדם למוד האוהר הקדוש

רבון העולמים ואדוני האדונים, אב הרחמים והסליחות. מודים אנחנו לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, בקדשה ובהשתחויה, שקרבתנו לתורתך ולעבודתך עבודת הקדש, ונתת לנו חלק בסודות תורתך הקדושה. מה אנו, מה חיינו, אשר עשית עמנו חסד גדול כזה. על כן אנחנו מפילים תחנונינו לפניך, שתמחול, ותסלח, לכל חטאתינו ועוונותינו, ואל יהיו עוונותינו מבדילים בינינו לבייך. ובכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שתכוננו לבבינו ליראתך ואהבתך, ותקשיב אזניך לדברינו אלה, ותפתח לבבינו הערל בסודות תורתך, ויהיה למודנו זה נחת רוח לפני כסא כבודך פריח נחוץ. ותאציל עלינו אור מקור נשמתנו בכל פחינתנו, ושיתנוצצו ניצוצות עבדיך הקדושים אשר על ידם גלית דבריך אלה בעולם. וזכותם, וזכות אבותם, וזכות תורתם, ותמימותם, וקדשם, יעמוד לנו לבל נפשל בדברים אלו. ובזכותם תאיר עינינו במה שאנו לומדים. כמאמר נעים זמירות ישראל "גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך". יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי. כי יי יתן חכמה מפיו דעת ותרונה: (קבלה מהאר"ל)

לשים יחוד קודשא בריה הוא ושכינתיה, בדחילו ורחימו, ורחימו ודחילו, ליחדא שם יוד בן"י בוא"ו בן"י ביהודא שלים, על ידי ההוא טמיר ונעלם בשם כל ישראל לאקמא שכינתא מעפרא, ולעלוי שכינת עויגו אם הבנים שמחה. הריני מקשר עצמי בלימוד הקדוש הזה בנשמת כל התנאים והצדיקים הפתובים בזוהר הקדוש ובראשם התנא האלוני רבי שמעון בר יוחאי ורבי אלעזר בנו. ועל ידי זה תתקיים תפלת דוד המלך עליו השלום (תהלים סא, ד-ה) כי היית מחסה לי מגדל עז מפני אויב. אגורה באהלה עולמים אחסה בסתר כנפיה סלה. ואזפה שבלמודינו זה יהיו שפתותיהם דובבות בקבר, למען שמו באהבה לעשות נחת רוח ליוצרנו ולעשות רצון בוראנו. ובהדין ספרא ספר האוהר, יפקון ישראל מן גלותא ברחמי, יראה אל עבדיך פעלה והדרך על בניהם. ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו, ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו (תהלים צ, טז-יז). (סוד ה')

[תפלה לרפואות וישועות]

הריני מקבל עלי מצות עשה של ואהבת לרעה פמוה, והריני אוהב כל אחד מבני ישראל כנפשי ומאדי, והריני מזמין את פי ללמוד בספר הזוהר הקדוש לזכות ... כב"פ (וכאן יפרט בקשות) [לרפואת...] [ישועת ...] [לבנים ...] השם ישלח דברו יחזקהו וירפאהו ברפואת הנפש ורפואת הגוף ברמ"ח אבריו ושם"ה גידיו בתוך שאר חולי ישראל ויארץ ימיו ושנותיו בנעימים] [ויזשיעהו בדבר ישועה ורחמים ...] אמן סלה.

אִימְתִי. אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן לְרַבִּי אֶלְעָזָר בְּרִיה, אִימְתִי
 אֶתְגַּלְיָא. אָמַר לִיה בְּשַׁעְתָּא דְצִלוֹתָא (רפ"ה) דְּמִנְחָה
 דְּשַׁבְּתָא. אָמַר לִיה מָאִי טַעְמָא. אָמַר לִיה, מִשּׁוּם
 דְּהֵיאָה שַׁעְתָּא בְּיוֹמֵי דְחוֹל, תְּלִיא דִּינָא לְתַתָּא בְּזַעִיר
 אַפִּין.

וּבְשַׁבְּתָא אֶתְגַּלְיָא מְצַחָא דְאַתְקָרִי רְצוֹן. בְּהֵיא
 שַׁעְתָּא אֲשַׁתְּכִיד רּוּגְזָא. וְאַשְׁתַּכַּח רְעוּא,
 וּמִתְקַבְּלָא צִלוֹתָא. הָדָא הוּא דְכְּתִיב, (תהלים סט) וְאֲנִי
 תִּפְלְתִי לָךְ יְיָ עַת רְצוֹן. וְעַת רְצוֹן מַעֲתִיק יוֹמִין, לְגַלְיָא
 מְצַחָא. וּבְגִין כֶּךָ אֶתְתַּקֵּן הָאִי קָרָא, לְמִימְרֵיהּ בְּצִלוֹתָא
 דְּמִנְחָה בְּשַׁבְּתָא. אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן לְרַבִּי אֶלְעָזָר בְּרִיה,

ספר נפלאות הזוהר

הַזֶּה, כִּי פִעֲלָתוֹ אֵינוֹ אֶלָּא בְּסוּף יוֹמֵיָא בְּדָרָא דְמַלְכָּא מְשִׁיחָא (בסוף הימים, בדורו של מלך
 הַמְּשִׁיחַ).

(1) לימוד הזוהר הקדוש צילא דמהימנותא כסכה

כְּתוּב בְּתַהֲלִים (פֶּרֶק ק"מ ח') "ה' אֲד-נִי עוֹ יִשׁוּעָתִי סִפְתָּה לְרֵאשִׁי בְּיוֹם נִשְׁק".
 וּבִירוּשְׁלָמִי (יְבָמוֹת דף עח) אָמְרוּ: דְּבַר אַחַר "בְּיוֹם נִשְׁק" זֶה נִשְׁקוֹ שֶׁל גּוֹג. וְכִתְבוּ
 הַמַּקְבָּלִים דְּהַסְכַּךְ שֶׁל הַסֵּכָה בְּכַחֲנִית בִּינָה, הַנִּקְרָאת אִם הַחֹפֶפֶת עַל הַבָּנִים בְּצִלָּא
 דְּמַהֲיִמְנוּתָא, וּכְמוֹ כֵּן הַזֶּהר הַקְּדוּשׁ שְׁלַמּוֹדוֹ בְּכַחֲנִית בִּינָה, נִחְשָׁב לְסִכְף וְצִילָא
 דְּמַהֲיִמְנוּתָא, וּמְסַכְף וּמַגֵּן בְּיוֹם נִשְׁק שְׁמַצִּיל מִמְּלַחְמַת גּוֹג וּמַגּוּג. (בדי ערבות).

כֵּן, מֵה זֶה שְׁאֵמַר הַפְּתוּב כֹּל אֲשֶׁר
נִשְׁמַת רוּחַ חַיִּים וְגו'! הוֹאִיל
וְהִיְתָה לָהֶם נִשְׁמָה, הִיָּה לָהֶם
לְהַנְצִיל! לֹא הִיָּה בְיָדוֹ.

בְּאוֹ וְשָׁאֲלוּ אֶת רַבִּי אֶלְעָזָר בְּרַבִּי
שְׁמַעוֹן. אָמַר לָהֶם, כִּי הוּא,
וּפְסוּק זֶה מְסִיעֵ לּוֹ, שְׂכַךְ אָמַר
אָבִיו (אביו), שְׂכַאֲשֶׁר בָּא הַמְּבוּל, לֹא
רָאָה (היה) אָדָם שֶׁיַּעֲשֶׂה הַקְּדוּשׁ
בְּרוּךְ הוּא בְּשִׁבְלֵוֹ אֶלֶּא נַח,
וְזִכְוֹתוֹ לֹא הִיְתָה אֶלֶּא לְהַגֵּן
עֲלֵיהֶם וְעַל בְּתִיחֶם, שְׁלֹא הִיְתָה
זְכוּתוֹ כֹּל כִּי לְהַגֵּן עַל כָּל הַדּוֹר,
וְאוֹתָם שֶׁהֵיוּ צְדִיקִים בַּתְּחִלָּה, כְּמוֹ
חֲנוּךְ יִרְדֵּי, שֶׁהִיְתָה לָהֶם נִשְׁמָה
קְדוּשָׁה וְרַאיוּיִים שֶׁהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ
הוּא יַעֲשֶׂה בְּשִׁבְלֵם - בְּחֶרְבָּה
מֵתוֹ. וְהִינוּ שְׁאֵמַר כֹּל אֲשֶׁר נִשְׁמַת
רוּחַ חַיִּים בְּאֶפְיוֹ, אוֹתָם שֶׁנִּשְׁמָה
קְדוּשָׁה הִיְתָה בָּהֶם. וְאֵל תֹּאמַר
שְׁעַל אֵלוֹ שֶׁהֵיוּ בְּמַבּוּל הוּא אָמַר,
אֶלֶּא בָּא הַפְּתוּב וְאָמַר מִכָּל אֲשֶׁר
בְּחֶרְבָּה מֵתוֹ: ע"כ מֵהַשְּׁמֹטוֹת

מִכָּרֵי אוֹתָם שֶׁהִיְתָה בָּהֶם נִשְׁמָה
קְדוּשָׁה כְּמוֹ חֲנוּךְ, יִרְדֵּי, וְכֹל
הַצְּדִיקִים, כְּדֵי לְהַגֵּן עַל הָאָרֶץ
שְׁלֹא תִשְׁמַד בְּגִלְלָם. זֶהוּ שְׂכַתוּב
כֹּל אֲשֶׁר נִשְׁמַת רוּחַ חַיִּים בְּאֶפְיוֹ
מִכָּל אֲשֶׁר בְּחֶרְבָּה מֵתוֹ, כִּכְר מֵתוֹ
וְהַסְּתַלְקוֹ מִן הָעוֹלָם, וְלֹא נִשְׁאָר
מֵהֶם מִי שִׁיגֵן עַל הָעוֹלָם בְּזִמְנָה
הַהוּא.

בֹּא רָאָה, הַכֹּל הֵם דְּרָגוֹת אֵלוֹ עַל
אֵלוֹ, נַפְ"שׁ, רו"ח, נִשְׁמָ"ה, דְּרָגָה
עַל דְּרָגָה. הַנֶּפֶשׁ בְּרַאשׁוֹנָה, וְהִיא
הַדְּרָגָה הַתְּחִלְתוֹנָה, כְּפִי שְׁאֵמַרְנוּ.
אַחַר כִּי רוּחַ, שְׁשׁוּרָה עַל הַנֶּפֶשׁ
וְעוֹמְדָת עֲלֶיהָ. הַנִּשְׁמָה הַדְּרָגָה
שְׁעוֹלָה עַל הַכֹּל, וּבִבְרִיּוֹהָ.

נַפְשׁ - זוֹ נֶפֶשׁ דְּדוֹד, וְהִיא שְׁעוֹמְדָת
לְקַבֵּל הַנֶּפֶשׁ מֵאוֹתוֹ נִהַר שְׁשׁוּפֵעַ
וְיוֹצֵא. רוּחַ - זוֹ הַרוּחַ שְׁעוֹמְדָת עַל

וְאִמְרִיתוּן דְּנִשְׁמַתָּא הִיא קְדִישָׁא מְעֻלָּא עַל
כֹּלָּא אִם כִּי הוּא דְאָמַר קְרָא כֹּל אֲשֶׁר
נִשְׁמַת רוּחַ חַיִּים וְגו', הוֹאִיל וְהִיָּה לָהּ
נִשְׁמַתָּא, הִיָּה לָהּ לְאִשְׁתַּזְבָּא. לֹא הִיָּה
בְיָדֶיהָ.

אַתּוֹ שְׁיִלּוּהָ לְר' אֶלְעָזָר בְּרַבִּי שְׁמַעוֹן אָמַר
לָהּ כִּי הוּא, וְהָא קְרָא מְסִיעֵ לִיהָ
דְּהִכִּי אָמַר אָבּוּי (אביו), דְּכִי אַתָּא טוֹפְנָא לֹא
חִזָּא (היה) בְּר נֶשׁ דִּיעֵבִיד קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא
בְּגִינִיָּה, אֶלֶּא נַח. וְזִכְוֹתֶיהָ לֹא הִיָּה אֶלֶּא
לְאַגְנָא עֲלֵיהוֹן וְעַל בְּתִיחוֹן דְּלֹא הִיָּה זְכוּתֶיהָ
כֹּל כִּי לְאַגְנָא עַל כֹּל דְּרָא וְאִינוּן דְּהוּוּ זְכָאִין
בְּקַדְמִיתָא כְּגוֹן חֲנוּךְ יִרְדֵּי לָהּ נִשְׁמַתָּא
קְדִישָׁא, וְחִזְיָאֵן לְמַעֲבַד קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא
בְּגִינִיָּהוֹן בְּחֶרְבָּה מֵתוֹ. וְהִינוּ דְאָמַר כֹּל
אֲשֶׁר נִשְׁמַת רוּחַ חַיִּים בְּאֶפְיוֹ אִינוּן דְּנִשְׁמַתָּא
קְדִישָׁא הִיָּה בְּהוֹן וְלֹא תִימָא דְעַל אִינוּן
דְּהוּוּ בְּטוֹפְנָא אָמַר, אֶלֶּא אַתָּא קְרָא וְאָמַר
מִכָּל אֲשֶׁר בְּחֶרְבָּה מֵתוֹ: (עַד כֵּן מֵהַשְּׁמֹטוֹת)

מִכָּרֵי אִינוּן דְּהוּוּ בְּהוּ נִשְׁמַתָּא קְדִישָׁא. כְּגוֹן
חֲנוּךְ, יִרְדֵּי וְכֹלְהוּ צְדִיקָא, בְּגִין
לְאַגְנָא עַל אַרְעָא, דְּלֹא יִשְׁתַּצִּי בְּגִינִיָּיהוּ.
הָדָא הוּא דְכְּתִיב, כֹּל אֲשֶׁר נִשְׁמַת רוּחַ חַיִּים
בְּאֶפְיוֹ מִכָּל אֲשֶׁר בְּחֶרְבָּה מֵתוֹ. כִּכְר מֵתוֹ
וְאִסְתַּלְקוּ מְעֻלְמָא, וְלֹא אִשְׁתַּאֲר מִנְהוֹן מְאֵן
דִּיגִין עַל עֻלְמָא בְּהוּא זְמָנָא.

הָא חֲזִי, כֹּלָּא אִינוּן דְּרָגִין, אֶלִּין עַל אֶלִּין.
נַפְ"שׁ, רו"ח, נִשְׁמָ"ה. דְּרָגָא עַל
דְּרָגָא. נֶפֶשׁ בְּקַדְמִיתָא, וְאִיְהִי דְרָגָא תְּתַאָּה
כְּדַקְאָמְרוּ. רוּחַ לְבַתֵּר, דְּשׂוּרָא עַל נֶפֶשׁ
וְקִיּוּמָא עֲלֶיהָ. נִשְׁמָה, דְּרָגָא דְסֻלְקָא עַל
כֹּלָּא, וְאִוְקְמוּהָ.

נֶפֶשׁ, דָּא נֶפֶשׁ דְּדוֹד, וְאִיְהִי דְקִיּוּמָא לְקַבְּלָא נֶפֶשׁ מֵהוּא נִהַר דְּנִגִיד

וְנָפִיק. רוּחַ, דָּא רוּחַ דְקַיִמָא עֲלֵיהּ דְנַפְשָא, וְלִית קַיִמָא לְנַפֵּשׁ אֱלָא בְרוּחַ. וְדָא אִיהוּ רוּחַ דְשְׂרָיָא בֵּין אִשָּׁא וּמַיָּא, וּמַהֲכָא אֲתָזֵן הָאִי נַפֵּשׁ.

הַנְּפֵשׁ, וְאִין קַיִם לְנַפֵּשׁ אֱלָא בְרוּחַ, וְזוּ הָרוּחַ שְׂשׂוּרָה בֵּין הָאִשׁ וְהַמַּיִם, וּמַכָּאן נְזוּגִית הַנְּפֵשׁ הַזֶּה.

הָרוּחַ עוֹמְדָת בְּקַיִם שֶׁל דְרָגָה אַחֲרֵת עֲלִיזָה שְׂנַקְרָאת נְשָׁמָה, שְׂהֲרִי מִשָּׁם יוֹצְאוֹת נַפֵּשׁ וְרוּחַ, מִשָּׁם נְזוּגִית הָרוּחַ. וּכְשֶׁנוֹסַעַת הָרוּחַ, אִזּוּ נוֹסַעַת הַנְּפֵשׁ, וְהַכֵּל אַחֲד. וּמַתְקַרְבִּים זֶה לְזֶה. הַנְּפֵשׁ נַקְרַבַת לְרוּחַ, וְהָרוּחַ נַקְרַבַת לְנְשָׁמָה, וְהַכֵּל אַחֲד.

בָּא רָאָה, וַיִּגַּשׁ אֵלָיו, הַתְּקַרְבוֹת שֶׁל עוֹלָם עִם עוֹלָם, לְהֵאָחֵז זֶה עִם זֶה, שֶׁהַכֵּל יִהְיֶה אַחֲד. מִשׁוּם שִׁיְהוּדָה הוּא מְלַךְ וַיּוֹסֵף מְלַךְ, הַתְּקַרְבוֹת זֶה לְזֶה וְנֶאָחֲזוּ זֶה עִם זֶה.

רְבִי יְהוּדָה פֶּתַח וְאָמַר, (תהלים מח) כִּי הִנֵּה הַמַּלְכִּים נּוֹעֲדוּ - זֶה יְהוּדָה וַיּוֹסֵף, מִשׁוּם שֶׁשְׁנֵיהֶם מַלְכִּים, וְהַתְּקַרְבוֹת זֶה לְזֶה לְהַתּוֹכַח שְׁנֵיהֶם יַחַד, מִשׁוּם שִׁיְהוּדָה עָרַב לְבַנְיָמִן, וְהִיָּה עָרַב לְאֲבִיו בּוֹ בְּעוֹלָם הַהֵן וּבְעוֹלָם הַבָּא, וְעַל כֵּן הַתְּקַרְבוֹת לְפָנֵי וַיּוֹסֵף לְהַתּוֹכַח עִמּוֹ עַל עֶסְקוֹ שֶׁל בְּנֵימִן, שֶׁלֹּא לְהִיּוֹת בְּנֵדוּי בְּעוֹלָם הַהֵן וּבְעוֹלָם הַבָּא, כְּמוֹ שְׁנֵאמַר (בראשית מג) אֲנֹכִי אֶעְרַבְנֶנּוּ מִיַּד תְּבַקְּשֵׁנוּ אִם לֹא הִבִּיאֲתִינוּ אֵלֶיךָ וְהַצַּגְתִּינוּ לְפָנֶיךָ וְחִטָּאתִי לָךְ כָּל הַיָּמִים, בְּעוֹלָם הַהֵן וּבְעוֹלָם הַבָּא.

וְעַל כֵּן, כִּי הִנֵּה הַמַּלְכִּים נּוֹעֲדוּ עִבְרוּ יַחַד, הַתְּרַגְּזוּ יַחַד וְהַתְּרַגְּזוּ זֶה עִם זֶה בְּשִׁבְלֵי בְּנֵימִן. מַה כְּתוּב? הֲמָה רְאוּ כֵּן תְּמַהוּ נִבְהִלוּ נַחֲפָזוּ רְעֵדָה אַחְזַתְמָם שָׁם, לְכָל אוֹתָם שְׁהִיוּ שָׁם. (לְכָל שְׂאֵר הַשְּׂבָטִים שְׁהִיוּ שָׁם.)

חִירָּ פִּיּוּלְדָה, מִשׁוּם שֶׁהִיוּ פּוֹחֲדִים לְהֵרֵג וּלְהַהֲרֵג, וְהַכֵּל בְּשִׁבְלֵי בְּנֵימִן. (מַה כְּתוּב? כֵּן תְּמַהוּ

רוּחַ, קַיִמָא בְּקַיִמָא דְדְרָגָא אוֹחְרָא עֲלָאָה דְאֶקְרִי נְשָׁמָה, דְּהָא מִתְמָן נַפְקִי נַפֵּשׁ וְרוּחַ. מִתְמָן אֲתָזֵן רוּחַ. וְכַד נָטִיל רוּחַ, כְּדִין נָטִיל נַפֵּשׁ, וְכֵלָא חֲד. וְאֲתַקְרִיבוּ דָּא בְּדָא. נַפֵּשׁ אֲתַקְרִיב בְּרוּחַ, וְרוּחַ אֲתַקְרִיב בְּנְשָׁמָה, וְכֵלָא חֲד.

הָא חֲזִי, וַיִּגַּשׁ אֵלָיו, תְּקַרְבוּתָא דְעֲלָמָא בְּעֲלָמָא, לְאֲתַאֲחֲדָא דָּא בְּדָא לְמַהוּי כֵלָא חֲד. בְּגִין דִּיהוּדָה אִיהוּ מְלַךְ וַיּוֹסֵף מְלַךְ. אֲתַקְרִיבוּ דָּא בְּדָא, וְאֲתַאֲחִידוּ דָּא בְּדָא.

רְבִי יְהוּדָה פֶּתַח וְאָמַר, (תהלים מח) כִּי הִנֵּה הַמַּלְכִּים נּוֹעֲדוּ, דָּא יְהוּדָה וַיּוֹסֵף. בְּגִין דְתַרְוּוּיָהּ מַלְכִּים, וְאֲתַקְרִיבוּ דָּא בְּדָא לְאֲתוּוּפְחָא תַרְוּוּיָהּ כְּחֲדָא. בְּגִין דִּיהוּדָה אֲתַעַרְב בֵּיהּ בְּבַנְיָמִן, וְהוּוּ עָרַב לְגַבְיָה דְאֲבִיו בֵּיהּ, בְּהָאִי עֲלָמָא וּבְעֲלָמָא דְאֲתִי. וְעַל דָּא אֲתַקְרִיב קַמֵּיהּ דִּיּוֹסֵף, לְאֲתוּוּפְחָא עַמֵּיהּ עַל עֶסְקָא דְבַנְיָמִן, דְּלֹא לְמַהוּי בְּנֵדוּי בְּהָאִי עֲלָמָא וּבְעֲלָמָא דְאֲתִי. כְּמָה דְאֲתִי אֲמַר, (בראשית מג) אֲנֹכִי אֶעְרַבְנֶנּוּ מִיַּד תְּבַקְּשֵׁנוּ אִם לֹא הִבִּיאֲתִינוּ אֵלֶיךָ וְהַצַּגְתִּינוּ לְפָנֶיךָ וְחִטָּאתִי לָךְ כָּל הַיָּמִים. בְּהָאִי עֲלָמָא וּבְעֲלָמָא דְאֲתִי.

וְעַל דָּא, כִּי הִנֵּה הַמַּלְכִּים נּוֹעֲדוּ עִבְרוּ יַחַד, וְאֲתַרְגִּיזוּ פְּחֲדָא, וְאֲתַרְגִּיזוּ דָּא בְּדָא בְּגִינָה דְבַנְיָמִן. מַה כְּתִיב, הֲמָה רְאוּ כֵּן תְּמַהוּ נִבְהִלוּ נַחֲפָזוּ רְעֵדָה אַחְזַתְמָם שָׁם, לְכָל אֵינּוֹן דִּהוּוּ תַמָּן. (לְכָלְהוּ שְׂאֵר שְׂבָטֵין דִּהוּוּ תַמָּן).

חִירָּ פִּיּוּלְדָה, בְּגִין דִּהוּוּ דְחִלִּין, לְקַטְלָא וּלְאֲתַקְטְלָא, וְכֵלָא בְּגִינָה דְבַנְיָמִן. (ר"א

נבחרו נחפזו, והכל בגללו] שְׁהָרִי יוֹסֵף נִמְכַר בְּגִלְלַי יְהוּדָה וְאָבֵד לְאֲבִיו, וְכַעַת עָרַב לוֹ לְבְנֵימִין, וּפְחַד שְׁלֵא יֵאבֵד, וּמִשּׁוּם כִּךָ וַיִּגַּשׁ אֵלָיו יְהוּדָה.

דָּבָר אַחֵר כִּי הִנֵּה הַמְּלָכִים נֹעְדוּ - זֶה יְהוּדָה וַיֹּסֵף שֶׁהַדְּמִנּוּ לְהַתּוֹכַח זֶה עִם זֶה, לְהַתּוֹכַח שְׁנֵיהֶם יַחַד, מִשּׁוּם שֶׁיְהוּדָה הָיָה מְלֶךְ וַיֹּסֵף הָיָה מְלֶךְ, וּשְׁנֵיהֶם בָּאוּ יַחַד לְהַתּוֹכַח זֶה עִם זֶה, זֶה עַל בְּנֵימִין - וְזֶה עַל בְּנֵימִין.

כִּי הִנֵּה הַמְּלָכִים, אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, סוּד הַקְּאֻמָּנָה כָּאֵן, שְׁהָרִי כִּשְׁנַמְצָא הַרְצוֹן, וְהַקְּשֵׁר מִתְעַטֵּר יַחַד, אֲזִי שְׁנֵי עוֹלָמוֹת נִקְשָׁרִים יַחַד וּמְזַדְמָנִים יַחַד, זֶה לְפָתַח אֵת הָאוֹצֵר - וְזֶה לְלִקֵּט וּלְכַנֵּס לְתוֹכוֹ. וְאֵז, כִּי הִנֵּה הַמְּלָכִים נֹעְדוּ, שְׁנֵי עוֹלָמוֹת קְדוֹשִׁים, הָעוֹלָם הָעֲלִיּוֹן וְהָעוֹלָם הַתַּחְתּוֹן. עָבְרוּ יַחְדוֹ, סוּד הַדְּבָר - שֶׁפֶּאֶשֶׁר מִתְחַבְּרִים יַחַד, אֲזִי עָבְרוּ יַחְדוֹ, מִשּׁוּם שֶׁכָּל הַחֻטָּאִים שֶׁל הָעוֹלָם לֹא מִתְבַּטְּלִים לְהַכְנִיעַ עַד שֶׁמִּתְחַבְּרִים יַחַד, כִּפְתּוּב וְעָבַר עַל פֶּשַׁע, וְעַל כֵּן עָבְרוּ יַחְדוֹ. עָבְרוּ - אוֹתָם הַחֻטָּאִים הַתְּכַפְּרוּ, מִשּׁוּם שֶׁהִנֵּה אֲזַי כָּל הַפְּגָמִים מְאִירוֹת וְכָל הַחֻטָּאִים הַתְּבַטְּלוּ. רַבִּי חֵיִיא אָמַר, הַסּוּד הַזֶּה הוּא בְּתַקּוּן הַקְּרִבּוֹן, שְׁהָרִי כִּפֶּאֶשֶׁר נִקְרַב הַקְּרִבּוֹן, וְכָלֵם מִקְבָּלִים הַסְּפָקָתָם כָּל אֶחָד וְאֶחָד כְּרֵאוּי לוֹ, אֲזַי הִכַּל נִקְשָׁר יַחַד וְכָל הַפְּגָמִים מְאִירוֹת, וְנִמְצָא קֶשֶׁר אֶחָד, וְאֲזַי הַמְּלָכִים נֹעְדוּ וּמְזַדְמָנִים יַחַד לְכַפֵּר עַל הַחֻטָּאִים, לְהַעֲבִיר אוֹתָם. וְאֲזַי הַמְּלָכִים נֹעְדוּ וְנִקְשָׁרִים יַחַד. עָבְרוּ יַחְדוֹ, לְהַאִיר כָּל הַפְּגָמִים, וְשִׁיחֵיהָ הִכַּל רְצוֹן אֶחָד.

צִיּוֹן זֶה מַה כְּתוּב בֶּן תַּמָּרוֹ נִבְחַלוּ נִחְפְּזוּ וְכֹלָא בְּגִינֵיהּ דְּהָא יוֹסֵף אֲזַדְבָּן בְּגִינֵיהּ דִּיהוּדָה, וְאֲתֵאבֵיד מְאָבוּי. וְהִשְׁתָּא אֲתַעְרַב בֵּיהּ בְּבִנְיָמִין, וְדַחִיל דְּלֵא יְתֵאבֵיד. וּבְגִין כִּךָ וַיִּגַּשׁ אֵלָיו יְהוּדָה.

דָּבָר אַחֵר, כִּי הִנֵּה הַמְּלָכִים נֹעְדוּ, דָּא יְהוּדָה וַיֹּסֵף, (דף רו ע"ב) דְּאֲזַדְמִנּוּ לְאֲתוּפְחָא דָּא עִם דָּא, לְאֲתוּפְחָא תְרוּוִייהוּ כְּחֻדָּא. בְּגִין דִּיהוּדָה הוּא מְלֶךְ, וַיֹּסֵף הוּא מְלֶךְ, וְתְרוּוִייהוּ אֲתוּ כְּחֻדָּא לְאֲתוּפְחָא דָּא עִם דָּא. דָּא עַל בְּנֵימִין, וְדָא עַל בְּנֵימִין.

כִּי הִנֵּה הַמְּלָכִים, אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, רְזָא דְמַהִימְנוּתָא הֲכָא, דְּהָא כַּד רְעוּתָא אֲשַׁתְּפַח, וְקִשְׁוֵרָא אֲתַעֲטֵר כְּחֻדָּא, כְּדִין תְּרִין עָלְמִין מִתְקַשְׁרֵן כְּחֻדָּא וְאֲזַדְמָנֵן כְּחֻדָּא. דָּא לְאֲפִתְחָא אוּצְרָא, וְדָא לְלִקְטָא וּלְמַכְנֵשׁ בְּגִינֵיהּ. וּכְדִין כִּי הִנֵּה הַמְּלָכִים נֹעְדוּ, תְּרִין עָלְמִין קְדִישִׁין, עָלְמָא עֲלֵאָה וְעָלְמָא תַתְּאָה. עָבְרוּ יַחְדוֹ, רְזָא דְמַלְאָה, דְּכַד מִתְחַבְּרֵן כְּחֻדָּא, כְּדִין עָבְרוּ יַחְדוֹ. בְּגִין דְּכָל חֵיבִין דְּעָלְמָא לֹא אֲתַעֲבְרֵן לְאֲתַפְּסֵי, עַד דְּמִתְחַבְּרֵן כְּחֻדָּא. כְּדַכְתִּיב, (מִכָּה ז) וְעוֹבֵר עַל פֶּשַׁע. וְעַל דָּא עָבְרוּ יַחְדוֹ. עָבְרוּ, אֵינּוֹן חוֹבִין אֲתַכְּפְּרוּ. בְּגִין דְּהָא כְּדִין כָּל אֲנַפִּין נְהִירִין, וְכָל חוֹבִין אֲתַעֲבְרוּ.

רַבִּי חֵיִיא אָמַר, רְזָא דָּא בְּתַקּוּנָא דְקְרִבָּנָא אִיהוּ. דְּהָא כַּד קְרִבָּנָא אֲתַקְרִיב וְכֹלָא מִסְתַּפְּקִין, וְכָל חַד וְחַד כְּדַקָּא חֲזִי לִיהּ, כְּדִין אֲתַקְשֵׁר כֹּלָא כְּחֻדָּא. וְכָל אֲנַפִּין נְהִירִין, וְקִשְׁוֵרָא חַד אֲשַׁתְּפַח. וּכְדִין הַמְּלָכִים נֹעְדוּ וְאֲזַדְמָנּוּ כְּחֻדָּא, לְכַפֵּרָא עַל חוֹבִין, לְאֲעַבְרָא עֲלֵיהוּ. וּכְדִין הַמְּלָכִים נֹעְדוּ, וְאֲתַקְשְׁרֵן כְּחֻדָּא. עָבְרוּ יַחְדוֹ, לְאֲנַהֲרָא כָּל אֲנַפִּין, וּלְמַהוּי כֹּלָא רְעוּתָא חֻדָּא.

הַמָּה רָאוּ בֵּן תְּמָהוּ, סִלְקָא דְעֵתָךְ דְּאִינוּן מְלָכִים. אֶלָּא אֲלִין מְאָרִיהוּן דְּדִינִין, דְּחִדּוּהוּ דְּלֵהוּן לְמַעְבַּד הֵהוּא דִּינָא דְאַתְפְּקִדוּ עֲלֵיהּ. וּכְדִין, כַּד מְלָכִים אֲזִדְמָנוּ תַרְוֵייהוּ בְרַעוּתָא חֲדָא, כְּדִין הַמָּה רָאוּ הֵהוּא רַעוּתָא דְתַרִּין עֲלָמִין. בֵּן תְּמָהוּ נִבְהֵלוּ נַחְפְּזוּ, בְּגִין דְּכִלְהוּ מְאָרִי דְּדִינָא אֲתַפְפִּינן וּמִתְעַבְרִין מִעֲלָמָא, וְלֹא יְכֻלִּי לְשַׁלְטָאָה. וּכְדִין מִתְעַבְרִין קִיּוּמִיּהוּן, מְעַבְרִין שְׁלֻטְנָהוּן.

רַבִּי אֶלְעָזָר אָמַר, וַיִּגַּשׁ אֵלָיו יְהוּדָה. מֵאֵי טַעְמָא יְהוּדָה, בְּגִין דְּהָכִי אֶצְטְרִיךְ, דְּאִיהוּ עָרַב. כְּמָה דְאַתְ אָמַר, כִּי עַבְדְּךָ עָרַב אֶת הַנֶּעֱר. וְרָזָא דְמִלָּה, יְהוּדָה וַיּוֹסֶף הָכִי אֶצְטְרִיכוּ לְאַתְקַרְבָּא כְּחֲדָא. בְּגִין דִּיּוֹסֶף אִיהוּ צַדִּיק, יְהוּדָה אִיהוּ מְלֵךְ. וְעַל דָּא וַיִּגַּשׁ אֵלָיו יְהוּדָה. בְּגִין דְּקוּרְבָּא דְּלֵהוּן דְּאַתְקַרְיָבוּ כְּחֲדָא, גָּרַם כְּמָה טְבִין לְעֲלָמָא. גָּרַם שְׁלָמָא לְכִלְהוּ שְׁבַטִין. גָּרַם שְׁלָמָא בִּינֵייהוּ. גָּרַם לְיַעֲקֹב דְּאַתְקַיִים רוּחָא דִּילֵיהּ. כְּמָה דְאַתְ אָמַר, (בְּרַאשִׁית מַדָּה) וַתַּחֲזִי רוּחַ יַעֲקֹב אֲבִיהֶם. וְעַל דָּא קְרִיבוּ דָּדָא עִם דָּא אֶצְטְרִיךְ, בְּכִלְהוּ סְטָרִין לְעֵילָא וְתַתָּא.

רַבִּי אֶבְרָהָם פְּתַח וְאָמַר, (תְּהִלִּים מַדָּה) יִפְה נוֹף מְשׁוֹשׁ כָּל הָאָרֶץ הִר צִיּוֹן יִרְכָתִי צְפוֹן קְרִית מְלֵךְ רַב. הַפְּסוּק הֵזָה הוּא סוּד הָאֲמוּנָה. יִפְה נוֹף - זֶהוּ יוֹסֶף הַצַּדִּיק, שְׁכַתוֹב בּוּ וַיְהִי יוֹסֶף יִפְה תֹּאֵר וַיִּפְה מְרָאָה. מְשׁוֹשׁ כָּל הָאָרֶץ - הוּא חֲדוּהָ וְשִׂמְחָה לְמַעְלָה וּלְמַטָּה. הִר צִיּוֹן יִרְכָתִי צְפוֹן - מְשׁוֹשׁ שְׁבַחֲלִקוּ עוֹמֵד מִשְׁפַּן שִׁילָה. הִר צִיּוֹן - זֶה יְרוּשָׁלַיִם. יִרְכָתִי צְפוֹן, כִּף זֶה וְדָאִי לְמַעְלָה וּלְמַטָּה.

קְרִית מְלֵךְ רַב - מְקוּם מְתַקֵּן הוּא

רַבִּי אֶלְעָזָר אָמַר, וַיִּגַּשׁ אֵלָיו יְהוּדָה. מֵאֵי טַעְמָא יְהוּדָה, בְּגִין דְּהָכִי אֶצְטְרִיךְ, דְּאִיהוּ עָרַב. כְּמָה דְאַתְ אָמַר, כִּי עַבְדְּךָ עָרַב אֶת הַנֶּעֱר. וְרָזָא דְמִלָּה, יְהוּדָה וַיּוֹסֶף הָכִי אֶצְטְרִיכוּ לְאַתְקַרְבָּא כְּחֲדָא. בְּגִין דִּיּוֹסֶף אִיהוּ צַדִּיק, יְהוּדָה אִיהוּ מְלֵךְ. וְעַל דָּא וַיִּגַּשׁ אֵלָיו יְהוּדָה. בְּגִין דְּקוּרְבָּא דְּלֵהוּן דְּאַתְקַרְיָבוּ כְּחֲדָא, גָּרַם כְּמָה טְבִין לְעֲלָמָא. גָּרַם שְׁלָמָא לְכִלְהוּ שְׁבַטִין. גָּרַם שְׁלָמָא בִּינֵייהוּ. גָּרַם לְיַעֲקֹב דְּאַתְקַיִים רוּחָא דִּילֵיהּ. כְּמָה דְאַתְ אָמַר, (בְּרַאשִׁית מַדָּה) וַתַּחֲזִי רוּחַ יַעֲקֹב אֲבִיהֶם. וְעַל דָּא קְרִיבוּ דָּדָא עִם דָּא אֶצְטְרִיךְ, בְּכִלְהוּ סְטָרִין לְעֵילָא וְתַתָּא.

רַבִּי אֶבְרָהָם פְּתַח וְאָמַר, (תְּהִלִּים מַדָּה) יִפְה נוֹף מְשׁוֹשׁ כָּל הָאָרֶץ הִר צִיּוֹן יִרְכָתִי צְפוֹן קְרִית מְלֵךְ רַב. הַפְּסוּק הֵזָה הוּא סוּד הָאֲמוּנָה. יִפְה נוֹף, דָּא אִיהוּ יוֹסֶף הַצַּדִּיק, דְּכַתִּיב בֵּיהּ, וַיְהִי יוֹסֶף יִפְה תֹּאֵר וַיִּפְה מְרָאָה. מְשׁוֹשׁ כָּל הָאָרֶץ, אִיהוּ חֲדוּהָ וְחֲדוּ לְעֵילָא וְתַתָּא. הִר צִיּוֹן יִרְכָתִי צְפוֹן, בְּגִין דְּבַחֲוִלְקִיָּה קְאִים מִשְׁכַּנָּא דְשִׁילָה, הִר צִיּוֹן דָּא יְרוּשָׁלַם. יִרְכָתִי צְפוֹן, הָכִי הוּא וְדָאִי לְעֵילָא וְתַתָּא.

קְרִית מְלֵךְ רַב, אֲתַר אִיהוּ מְתַקֵּנָא, לְקַבִּיל מְלֵךְ רַב, דָּא מְלָכָא עֲלָאָה דְכִלְאָ,

כנגד מלך רב, זה המלך העליון של הכל, קדש הקדשים, שהרי משם בא כל האור וכל הברכות וכל השמחה של הכל, שהרי משם כל הפנים מאירות, ובית המקדש מתברך משם, וכשהיא מתברכת, משם יוצאות ברכות לכל העולם, שהרי משם כל העולם מתברך.

רבי יהודה ורבי יוסי נפגשו לקפר חנו. בעודם יושבים בבית מלונם, בא איש אחד, ומשא של חמור לפניו, ונכנס לבית. בין כך אמר רבי יהודה לרבי יוסי, הנה שנינו שדוד המלך היה מתנמנם כמו סוס ושנתו מועטת, איך היה קם בחדות הלילה, השעור הזה הוא קטן, ולא היה מתעורר אפילו בשליש הלילה?

אמר לו, בשעה שנכנס הלילה, היה יושב עם כל גדולי ביתו ודן את הדין ועוסק בדיברי תורה, ואחר כך היה ישן שנתו עד חצות הלילה, וקם בחדות הלילה ומתעורר, ומשתדל בעבודת רבונו בשירים ותשבחות.

בינתיים אמר האיש ההוא, וכי תדבר הנה שאתם אומרים הוא כך? סוד תדבר יש כאן, שהנה דוד המלך חי וקיים לעולם ולעולמי עולמים, ודוד המלך היה שומר כל ימיו שלא יטעם טעם מיתה, משום שהשנה אחד מששים במיתה היא, ודוד, משום מקומו שהוא חי, לא היה ישן אלא ששים נשימות, שעד ששים נשימות חסר אחת הוא חי, משם והלאה טועם אדם טעם מיתה ושולט בו הצד של רוח הטמאה.

וזה היה שומר דוד המלך, שלא יטעם טעם של מיתה, ושולט (שלא יטעם) בו צד של רוח אחרת,

קדש הקדשים. דהא מתמן אתיא כל נהירו וכל ברקאן וכל חידו דכלא. דהא מתמן נהרין כל אנפין, ובי מקדשא אתברכא מתמן. וכד איהי מתברכא, מתמן נפקי ברקאן לכל עלמא, דהא כל עלמא מתמן אתברכא.

רבי יהודה ורבי יוסי אערעו בכפר חנו. עד דהוו יתבי בי אושפיזיהו, אתא חד בר נש וחד מטולא דחמרא קמיה ועאל בביתה. אדהכי, אמר רבי יהודה לרבי יוסי, הא תגינן, דדוד מלכא הוה מתנמנם כסוס, ושינתיה זעיר, היך הוה קם בפלגות ליליא. האי שעורא זעיר איהו ולא הוה אתער אפילו בתלתות ליליא.

אמר ליה, בשעתא דעאל ליליא, הוה יתיב עם כל רבבי ביתיה ודאין דינא, ועסיק במלי דאורייתא. ולבתר הוה נאים שינתיה עד פלגות ליליא, וקם בפלגות ליליא ואתער, ואשתדל בפולחנא דמאריה, בשירין ותושבחהו.

אדהכי אמר (דף פ"ב ע"ב) ההוא בר נש, וכי האי מלה דקאמריתו, הכי הוא. רזא דמלה הכא, דהא דוד מלכא חי וקיים לעולם ולעולמי עולמין. ודוד מלכא הוה נטיר כל יומיו דלא יטעם טעם מיתה. בגין דשינתא חד משתיין במיתה איהו. ודוד בגין דוכתיה דאיהו חי, לא הוה נאים אלא שיתין נשמי. דעד שתין נשמי חסר חד, איהו חי. מתמן ולהלאה, טעים בר נש טעמא דמותא, ושליט ביה סטרא דרוח מסאבא.

ודא הוה נטיר דוד מלכא, דלא יטעם טעמא דמותא, ושליט (כ"א דלא יטעם) ביה סטרא דרוחא אחרא, בגין דשתין נשמי חסר

חד, איהו רזא דחיים דלעילא. עד שתין נשמי, דאינון שתין (ד"א ל"ג חסר חד נשמי) נשמי עלאין, ואילין רזא דלהון, דתליין בהון חיי ומפאן ולתתא, רזא דמותא הוא.

ועל דא, דוד מלפא הוה משער שעורא דליליא, בגין דיתקיים בחיים, דלא ישלוט ביה טעמא דמותא. וכד אתפליג ליליא, הוה דוד מתקיים באתריה. בגין דכד אתער פלגו ליליא וכתרא קדישא אתער, בעא דלא לאשפחא ליה לדוד מתקשר באתר אתרא, באתר דמותא.

בגין דכד אתפליג ליליא וקדושה עלאה אתער, ובר נש דנאים בערסיה ולא אתער לאשגחא ביקרא דמאריה. הא איהו אתקשר ברזא דמותא ומתדבק באתר אתרא, ועל דא דוד מלפא הוה קאים לאשגחא ביקרא דמאריה תדיר. חי לגבי חי, ולא נאים בשינתא לטעמא טעמא דמותא. ובגין כף, הוה מתנמנם כסוס שתין נשמי, ולא בשלימו.

אתו רבי יהודה ורבי יוסי ונשקוה, אמרו ליה, מה שמך. אמר להון, חזקיה. אמרו ליה, יתישר חילך ויתתפק אורייתך. יתיבו. אמר רבי יהודה, הואיל ושרית, אימא לן מהני רזין עלאין דקאמרת.

פתח ואמר, (משלי ג) ה' בחכמה יסד ארץ כונן שמים בתבונה. תא חזי, פד ברא קדשא ברין הוא עלמא, חמא דלא יכיל לאתקיימא, עד דברא אורייתא. בגין דמנה נפקין כל נמוסין עלאין ותתאין, ובה קיימי עלאי ותתאי. הדא הוא דכתיב, ה' בחכמה יסד ארץ כונן שמים בתבונה. דהא בחכמה קיימין כל

משום שששים נשימות חסר אחת הוא הסוד של החיים שלמעלה, עד ששים נשימות שהם ששים (חסר נשמה אחת) נשימות עליונות, ואלו הסוד שלחן, שהחיים תלויים בהם, ומפאן ומטה הוא סוד המות.

ועל כן דוד היה משער את שעור הלילה כדי שיתקיים בחיים, שלא ישלט בו טעם המות, וכשחלק הלילה היה דוד עומד במקומו, משום שכאשר מתעורר חצות הלילה והתקדוש מתעורר, צריך שלא ימצא את דוד קשור במקום אחר, במקום המות.

משום שכאשר נחלק הלילה והקדושה העליונה מתעוררת, ואדם שישן במשנתו ולא מתעורר להשגיח בכבוד רבונו, הנה הוא נקשר בסוד המות, ונדבק למקום אחר, ועל כן דוד המלך היה עומד להשגיח בכבוד רבונו תמיד, חי אצל חי, ולא נרדם בשנה לטעם טעם המות, ומשום כך היה מתנמנם כמו סוס, ששים נשימות, ולא בשלמות.

באו רבי יהודה ורבי יוסי ונשקוהו. אמרו לו, מה שמך? אמר להם, חזקיה. אמרו לו, ישר כחך ותתחזק תורתך. ישבו. אמר רבי יהודה, הואיל והתחלת, אמר לנו מעתה סודות עליונים שאמרת.

פתח ואמר, (משלי ג) ה' בחכמה יסד ארץ כונן שמים בתבונה. בא ראיה, כשברא הקדוש ברוך הוא את העולם, ראה שלא יכול לעמד, עד שברא את התורה, משום שממנה יוצאים כל הנהגות העליונים והתחתונים, ובה עומדים עליונים ותחתונים. זהו שפתיב ה' בחכמה יסד ארץ כונן שמים בתבונה, שהרי

לאחר קריאת הזוהר (יאמר תפלה זו בכנינת הלב)

יהי רצון מלפניך ה' אלקי ואלקי אבתי שיתקיים בנו עתה מקרא שפתוב "ואשים דברי פסיה ובצל ידי פסיתיה לנטע שמים וליסד ארץ", להעלות לרומם ולתקן הריסות וחרבות השכינה הקדושה לקשוט ופאר פירא עלאה ולארמון שעל מכונו ישב להחזיר עטרה ליושנה וקיים בנו מהרה מקרא שפתוב "ויהי אור הלבנה פאור החמה ואור החמה יהיה שבעתים פאור שבעת הימים". וזכות הרשב"י הקדוש ובנו רבי אלעזר, וזותם בן עזיהו, יעמוד לנו לתקן העולם מיום שנברא עד סופו פראונו וברצון יראיו. ובזכות היותנו עסוקים בהקמה הזאת, על ידה תתקרב הגאולה, וישועתה מהרה תצמיח, לעלוי שכינת עוגנו במהרה במינו. ויקיים בנו מקרא שפתוב "ויאמר אלקים יהי אור", ויארר עלינו אור ה', ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד, אמן נצח סלה ועד. (נפח התפלה מתוך לשונו הקדוש של רבי חיים ויטאל זיע"א)

מודה אני לפניך השם אלוקי ואלקי אבותי שזכיתני ללמוד ולהגות בספר הקדוש הזה ויהרהר עליו, וזכות התנאים הקדושים שלמדנו תורתם יעמוד לנו ולזרענו ונזכה להבטחת הנביא (ישעיה נט, כ-כא) ובא לציון גואל ולשבי פשע ביעקב נאם ה'. ואני זאת בריתי אותם אמר יהוה רוחי אשר עליה ודברי אשר שמתי פסיה לא ימושו מפיה ומפי זרעה ומפי זרע זרעה אמר ה' מעתה ועד עולם. ויתקיים בנו הנבואה (ישעיה נא, טז) ואשים דברי פסיה ובצל ידי פסיתיה לנטע שמים וליסד ארץ ולאמר לציון עמי אתה. וברפת משה רבינו מהימנא תתגלה במהרה ה' בך נחננו ואין עמו אל נכר, יראו עינינו וישמח לבנו ותגל נפשנו בישועתך באמת באמר לציון מלך אלוקיך, ברוך ה' לעולם אמן ואמן. (סיד ה')

אלהינו ואלהי אבותינו מלך רחמן רחם עלינו טוב ומטיב הדרש לנו. שובה אלינו [עלינו] בהמון רחמיה בגלל אבות שעשו רצונה. בנה ביתך ככתחלה וכונן מקדשה על מכונו. והראנו בבנינו ושמחנו בתקונו. והשב שכינתך לתוכו, והשב פהנים לעבודתם ולויים לדוכנם לשירים ולזמרים. והשב ישראל לנויהם. ומלאה הארץ דעה את ה' ליראה ולאבהב את שמה הגדול הגבור והנורא אמן בן יהי רצון. (סי"ת)

הקדיש לעלוי הנשמה: הקדיש הוא שבח גדול לבורא עולם על פן יש בזה עלוי נשמה גדול לנפטר במקדש בזה שגורם לצבור לענות אמן, שהוא עלוי נשמה גדול עד מאד ונחת רוח לנשמה. מלבד מה שמציל את הנפטר מדינה של גיהנם. מעלה אותו בדרגות נוספות בגן עדן (עיינו פה החיים שכתב לומר בכל ליל שבת קדיש אחר מאה שנה שעולה מעלה מעלה, ועי"ע פלא יוציא).

מעלת לימוד הזוהר לעלוי הנשמה: פתבו המקבלים: לימוד הקבלה והזוהר (תורת הרשב"י) יש בו תועלת לנשמה יותר משאר למידים. כי לכן נקרא זוהר שהוא מזהיר הנשמה... וביום שבת קודש ששעה אחת לימוד הזוה"ק שונה אלה שנה, ובשמחה מליון שנה עליו להשתדל יותר בלימוד הזוה"ק כי הוא מבחינת היום, קדוש הוא לאלהינו... ומה גדלה מעלת לימוד הזוהר הקדוש בגבהי מרומים ובמקדש ביום הקדוש יום השבת שאין ערה להשגתו, ובנדאי למודו בעד עלוי נשמת אביו או אמו ע"ה, אין קץ למעלתו ואין קץ לעלוי נשמת אביו או אמו ע"ה, ומעטרים לנשמה בעטרה ולבוש מיוחד בזכות למודו. וכן לתמי ותמותו ע"ה (ועי' קב הישר) והנה יאמרו אתו, כפול ומכפל שבעתים, בבחינת מכבדו במותו וכו', (ועי' פלא יוציא ערה כבוד אב ואם).

קדיש על ישראל נסח ספרדי (ע"מ)

יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. (אמ) בְּעֶלְמָא דִּי בְּרָא כְרַעוּתָהּ וְיִמְלִיךְ מַלְכוּתָהּ
וְיַצְמַח פְּרָקְנָהּ וְיִקְרַב מְשִׁיחָהּ. (אמ) בְּחַיִּיכוּן וּבְיוֹמֵיכוּן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית
יִשְׂרָאֵל בְּעֶנְלָא וּבְזִמְן קָרִיב וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמָא
וּלְעָלְמֵי עָלְמֵינָא יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאֵר וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדָּר וְיִתְעַלֶּה
וְיִתְהַלַּל שְׁמֵהּ דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. (אמ) לְעֵלְמָא מִן כָּל בְּרַכְתָּא שִׁירְתָּא
תְּשַׁבְּחָתָא וְנַחְמָתָא דְאִמְרִין בְּעֶלְמָא וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) עַל יִשְׂרָאֵל וְעַל רַבְּנָן
וְעַל תַּלְמִידֵיהוֹן וְעַל כָּל תַּלְמִידֵי תַלְמִידֵיהוֹן דְעֶסְקִין בְּאוּרִיתָא קְדֻשָּׁתָא. דִּי
בְּאַתְרָא הַדִּין וְדִי כְּכָל אַתְר וְאַתְר, יְהֵא לְנָא וְלַהוֹן וּלְכוּן הֵנָּה וְחֶסְדָּא וְרַחֲמֵי
מִן קֳדָם מְאָרֵי שְׁמַיָּא וְאַרְעָא וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָּא,
חַיִּים וְשֹׁבְעֵי וְיִשׁוּעָה וְנַחֲמָה וְשִׁיזְבָּא וְרַפּוּאָה וְגִאֲלָה וְסִלְיַחָה וְכַפְרָה, וְרוּחַ
וְהַצְלָה לְנוּ וּלְכָל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) עוֹשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא
בְּרַחֲמָיו יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ)

הַשְּׂכֵבָה לְאִישׁ: אֲשֶׁרֵי אִישׁ יֵרָא אֶת יְהוָה בְּמִצּוֹתָיו חֲפִץ מְאֹד: הַמְרַחֵם עַל
כָּל בְּרִיּוֹתָיו הוּא יְחוּם וְיַחְמוֹל וְיִרְחַם עַל נַפְשׁ, רוּחַ וְנִשְׁמָה שֶׁל (פב"פ). רוּחַ
יְהוָה תְּנִיחָנוּ בְּגַן עֵדֶן: דְאַתְפְּטֵר מִן עֲלְמָא הַדִּין כְּרַעוּת אֱלֹהָא מְאָרִיָּה שְׁמַיָּא
וְאַרְעָא. מְלַךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים בְּרַחֲמָיו יִרְחַם עָלֵינוּ. וְיַחְמוֹל וְיַחְמוֹל עָלֵינוּ. מְלַךְ
מַלְכֵי הַמַּלְכִּים בְּרַחֲמָיו יִסְתִּירֵהוּ בְּצַל כַּנְפָּיו וּבִסְתֵר אֶהְלוּ לַחַזוּת בְּנוֹעַם
יְהוָה וּלְבַקֵּר בְּהִיבְלוּ. וְלִקְצֵן הַיָּמִין יַעֲמִידֵהוּ. וּמִנְחַל עֲדֵנּוּ יִשְׁקֵהוּ. וְיַצְרֹר
בְּצִרּוֹר הַחַיִּים נִשְׁמָתוֹ. וְיִשִּׁים כְּבוֹד מְנוּחָתוֹ. יְהוָה הוּא נִחְלָתוֹ. וְיִלְוֶה אֱלֹו
הַשְּׁלוֹם וְעַל מִשְׁכְּבוֹ יְהִי שְׁלוֹם. כְּדַכְתִּיב: יְבוֹא שְׁלוֹם יְנוּחוֹ עַל מִשְׁכְּבוֹתֵם.
הַלֵּךְ נִכְחוֹ. הוּא וְכָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַשּׁוֹכְבִים עִמּוֹ בְּכָלֵל הַרְחָמִים וְהַסְּלִיחוֹת.
וְכֵן יְהִי רְצוֹן וְנֹאמֵר אָמֵן:

הַשְּׂכֵבָה לְאִשָּׁה: אֵשֶׁת חַיִל מִי וּמְצָא, וְרַחֵם מִפְּנֵינִים מִכְּרָה: שֶׁקֶר הַחֵן וְהַכֵּל
הַיָּפִי, אִשָּׁה יִרְאֵת יְהוָה הִיא תִתְהַלַּל: תֵּנוּ לָהּ מִפְּרֵי יָדֶיהָ, וְיִהְיֶה לָּהּ בְּשָׁעִרִים
מְעֻשִׂיָּה: הַמְרַחֵם עַל כָּל בְּרִיּוֹתָיו הוּא יְחוּם וְיַחְמוֹל וְיִרְחַם עַל נַפְשׁ, רוּחַ וְנִשְׁמָה
שֶׁל (פב"פ). רוּחַ יְהוָה תְּנִיחָנוּ בְּגַן עֵדֶן: דְאַתְפְּטֵר מִן עֲלְמָא הַדִּין כְּרַעוּת
אֱלֹהָא מְרִיָּה שְׁמַיָּא וְאַרְעָא. הַמְּלַךְ בְּרַחֲמָיו יְחוּם וְיַחְמוֹל עָלֶיהָ. וְיִלְוֶה אֶלֶיָּהּ
הַשְּׁלוֹם וְעַל מִשְׁכְּבָהּ יְהִי שְׁלוֹם. כְּדַכְתִּיב: יְבוֹא שְׁלוֹם יְנוּחוֹ עַל מִשְׁכְּבוֹתֵם.
הַלֵּךְ נִכְחוֹ. הִיא וְכָל בְּנוֹת יִשְׂרָאֵל הַשּׁוֹכְבוֹת עִמָּהּ בְּכָלֵל הַרְחָמִים וְהַסְּלִיחוֹת.
וְכֵן יְהִי רְצוֹן וְנֹאמֵר אָמֵן:

יתגדל ויתקדש שמה רבא. בעלמא די ברא כרעותה וימליך מלכותה. ויצמח פורקנה ויקרב משיחה. בחייכון וביומיכון ובחיי דכל בית ישראל. בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן: יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמאי: יתברך וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא ויתהדר ויתעלה ויתהלל. שמה דקודשא. בריך הוא לעלא (בעשי"ת ולעלא מכל) מן כל ברכתא ושירתא, תשבחתא ונחמתא, דאמירן בעלמא. ואמרו אמן:

על ישראל ועל רבנן ועל תלמידיהון ועל כל תלמידי תלמידיהון ועל כל מאן דעסקין באורייתא די באתרא הדין ודי בכל אתר ואתר יהא להון ולכון שלמא רבא הנא וחסדא ורחמי וחי אריכי ומזוני רויחי ופורקנא מן קדם אבוהון די בשמיא וארעא ואמרו אמן: יהא שלמא רבא מן שמיא וחיים טובים עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן: עושה שלום במרומיו הוא ברחמי ועושה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:

תפלה על הנפטר לאחר הלמוד

לאיש: אנא ה' מלא רחמים אשר בידך נפש כל חי ורוח כל בשר איש, יהיה נא לרצון לפניך תורתנו ותפלתנו בעבור נשמת (פלוגי בן פלוגי) וגמול נא עמו בחסדך הגדול לפתח לו שערי רחמים וחסד, שערי גן עדן, ותקבל את נשמתו באהבה ובחבה. ושלח לו מלאכיד הקדושים והטהורים להוליכו ולהושיבו תחת עץ החיים אצל נשמות הצדיקים והצדקניות וחסידים וחסידות להנות מזיו שכינתך, ולהשביעו מטובך הצפון לצדיקים. והגוף ינוח בקבר במנוחה נכונה בחדוה ובשמחה ובשלום, כדכתיב, יבא שלום ינוחו על משכבותם הולך נכוחו. וכתיב, יעלו חסידים כבוד ירננו על משכבותם. וכתיב, אם תשכב לא תפחד ושכבת וערבה שנתך, ותשמר אותו מחבט הקבר ומרמה ותולעה. ותסלח ותמחול לו על כל פשעיו. כי אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא. וזכר לו זכותיו וצדקותיו אשר עשה. ותשפיע לו מנשמתו לרשון עצמותיו בקבר מרוב טוב הצפון לצדיקים, דכתיב, מה רב טובך אשר צפנת ליראיך, וכתיב, שמר כל עצמותיו אחת מהנה לא נשברה. וישכון בטח בדרך ושאנן מפחד רעה, ואל יראה פני גיהנם. ונשמתו תהא צרוכה בצרור החיים ולהחיותו בתחית המתים עם כל מתי עמך ישראל ברחמים, אמן:

לאשה: אנא ה' מלא רחמים אשר בידך נפש כל חי ורוח כל בשר איש, יהיה נא לרצון לפניך תורתנו ותפלתנו בעבור נשמת (פלוגית בת פלוגית) וגמול נא עמה בחסדך הגדול לפתח לה שערי רחמים וחסד, שערי גן עדן, ותקבל את נשמתה באהבה ובחבה. ושלח לה מלאכיד הקדושים והטהורים להוליכה ולהושיבה תחת עץ החיים אצל נשמות הצדיקים והצדקניות וחסידים וחסידות להנות מזיו שכינתך, ולהשביעיה מטובך הצפון לצדיקים. והגוף ינוח בקבר במנוחה נכונה בחדוה ובשמחה ובשלום, כדכתיב, יבא שלום ינוחו על משכבותם הולך נכוחו. וכתיב, יעלו חסידים כבוד ירננו על משכבותם. וכתיב, אם תשכב לא תפחד ושכבת וערבה שנתך, ותשמר אותה מחבט הקבר ומרמה ותולעה. ותסלח ותמחול לה על כל פשעיה. כי אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא. וזכר לה זכותיה וצדקותיה אשר עשתה. ותשפיע לה מנשמתה לרשון עצמותיה בקבר מרוב טוב הצפון לצדיקים, דכתיב, מה רב טובך אשר צפנת ליראיך, וכתיב, שמר כל עצמותיו אחת מהנה לא נשברה. ותשכון בטח בדרך ושאנן מפחד רעה, ואל תראה פני גיהנם. ונשמתה תהא צרוכה בצרור החיים ולהחיותה בתחית המתים עם כל מתי עמך ישראל ברחמים, אמן:

1-800-456-7890
מספרים
מיוחדים

התקשרו אלינו ונשמח לסייע לכם בכל שאלה או בעיה שיש לכם. אנחנו כאן בשבילכם 24 שעות ביממה, 7 ימים בשבוע. אתם יכולים להזמין את המספרים המיוחדים שלנו גם באמצעות האינטרנט. לחצו על הקישור "מספרים מיוחדים" באתר שלנו.

1-800-456-7890
מספרים
מיוחדים

אזכרת, ימים רחוי עולם הבא
(925)
בשבתות
"עודך השבת"
בשבתות

1-800-456-7890
מספרים
מיוחדים

1-800-456-7890
מספרים
מיוחדים

השבת
פרשת בא
- פרשת בא -
השבת

התקשרו אלינו ונשמח לסייע לכם בכל שאלה או בעיה שיש לכם. אנחנו כאן בשבילכם 24 שעות ביממה, 7 ימים בשבוע. אתם יכולים להזמין את המספרים המיוחדים שלנו גם באמצעות האינטרנט. לחצו על הקישור "מספרים מיוחדים" באתר שלנו.

